

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/289/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200422
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2719200422.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej vo veci žalobkyne: T. X., rod. Y., nar. X. Y. XXXX, trvale bytom R., P. XXX/XX, proti žalovanému: N. X., nar. XX. U. XXXX, trvale bytom R., P. XXX/XX, zastúpenému advokátkou: JUDr. Beáta Jankovičová, Robotnícka 58/21, 905 01 Senica, IČO: 42401488, o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Skalica z 13. júna 2019 č. k. 9C/9/2019-24, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný má proti žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. 3C/11/2017-115 zo dňa 26.9.2017.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 334, § 335 ods. 1, § 336 ods. 1 vety prvej a ods. 4 CSP (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že dňa 19.3.2019 žalovaný súdu prvej inštancie doručil návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, nariadeného uznesením Okresného súdu Skalica pod č. k. 3C/11/2017-115 dňa 26.9.2017. Svoj návrh odôvodnil tým, že podľa jeho názoru odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, a to s ohľadom na skutočnosť, že žalobkyňa nebola v konaní vo veci samej vedenom pod sp. zn. 7C/12/2017 úspešná a nepreukázala existenciu ani hrozbu násillia zo strany žalovaného.

Žalobkyňa sa k návrhu žalovaného vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 8.4.2019 tak, že s ním nesúhlasí a navrhla ho zamietnuť. Žalovaný podľa nej neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal svoje tvrdenia žiadnym relevantným objektívnym spôsobom, pričom ich považuje za účelové, manipulatívneho charakteru, úmyselne zavádzajúce súd a z tohto dôvodu sa s nimi nestotožňuje. Poukázala, že obava z násillia zo strany žalovaného u nej naďalej pretrváva.

Súd prvej inštancie mal zo spisu sp. zn. 3C/11/2017 preukázané, že Okresný súd Skalica uznesením č. k. 3C/11/2017-115 z 26.9.2017 nariadil podľa § 325 ods. 2 písm. e/, f/, g/a h/ CSP neodkladné opatrenie, ktorým nariadil osobe podozrivej z násillia - žalovanému, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu s. č. XXX umiestneného na parcele 2622, nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX na Okresnom úrade Skalica, katastrálnom odbore, okres Skalica, obec R., katastrálne územie R., aby nevstupoval na pozemok parcelné číslo 2623/2 záhrady o výmere 209 m², nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX na Okresnom úrade Skalica, katastrálnom odbore, okres Skalica, obec R., katastrálne územie R., aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu a aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 m s výnimkou súdnych konaní vo veci resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní a to vždy za prítomnosti tretej osoby. Zároveň uložil žalobkyni povinnosť do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti predmetného uznesenia podať žalobu vo veci samej, ktorou sa začne konanie strán žalobkyne a žalovaného o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vyššie. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť

dňa 28.9.2017 a právoplatnosť dňa 14.10.2017. Zo spisu OS Skalica sp. zn. 7C/12/2017 zistil, že žalobkyňa dňa 14.7.2017 podala žalobu o vylúčenie druhého z manželov z užívacieho práva k domu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozsudkom č. k. 7C/12/2017-230 z 12.6.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.7.2018, súd žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba vo veci samej bola zo strany žalobkyne síce podaná, bola však zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 7C/12/2017-230 z 12.6.2018, súd neodkladné opatrenie podľa § 335 ods. 1 CSP zrušil, a to v zmysle § 336 ods. 4 CSP, ktorý odkazuje na primerané použitie ustanovenia § 335 CSP. Súd teda pri rozhodovaní o zrušení neodkladného opatrenia nepostupoval podľa ustanovenia § 334 CSP, ale podľa ustanovenia § 335 ods. 1 CSP, t. j. v danom prípade neskúmal, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Vychádzal pri tom z výkladu predmetného ustanovenia, v zmysle ktorého súd aj bez návrhu zruší neodkladné opatrenie, ak bola žaloba vo veci samej zamietnutá, nakoľko neodkladné opatrenie je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej (viď komentár k Civilnému sporovému poriadku. 2016, vydavateľstvo C. H. Beck, strana 1135). Súd s ohľadom na vyššie uvedené v súvislosti s argumentáciou žalobkyne konštatoval, že prebiehajúce trestné konanie nemá vplyv na rozhodnutie o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného v civilnom konaní. Zároveň súd dodal, že ak budú zo strany žalobkyne preukázané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, môže sa domáhať nariadenia neodkladného opatrenia novým návrhom.

Súd prvej inštancie uviedol, že o náhrade trov konania nerozhodoval, a to s odkazom na znenie ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd o nároku na náhradu trov konania rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom v danom prípade je týmto rozhodnutím rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 7C/12/2017-230 z 12.6.2018, pričom výrok o zrušení neodkladného opatrenia predstavuje závislý výrok vo vzťahu k výroku uvedeného rozsudku.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie, čím súd ponechá v platnosti neodkladné opatrenie. Bola názoru, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový ako aj právny stav. Uviedla, že odvolanie podáva podľa § 365 písm. b), d), f), g), h) CSP, nakoľko má za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie dospel k rozhodnutiu o zrušení neodkladného opatrenia, na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, mal postupovať v zmysle ust. § 334 CSP, nakoľko nie je možné postupovať v zmysle ust. § 335 a § 336 CSP, ktoré sa explicitne vzťahujú na kauzálnu súvislosť s konaním vo veci samej, nakoľko rozhodnutie o vylúčení z užívacieho práva nemožno posudzovať ako rozhodnutie vo veci samej, čo vyplýva aj zo samotného odôvodnenia rozsudku č. k. 7C/12/2017-230 z 12.6.2018, v ktorom síce zamietla žalobu vo veci vylúčenia druhého manžela z užívacieho práva z dôvodu dôkaznej núdze, avšak vychádzajúc z charakterových vlastností zistených znalcami u oboch strán, ponecháva naďalej neodkladné opatrenie v účinnosti a platnosti, pričom súčasne poukazuje ako na hlavný problém úpravy pomerov medzi stranami na vyporiadanie BSM. Má za to, že úlohou neodkladného opatrenia je bezodkladná úprava pomerov medzi stranami, s tým, že poskytuje ochranu a bezpečie slabšej strane. Ochrana života a zdravia je potrebné považovať za nadradenú majetkovým pomerom. V prípade nesprávneho procesného postupu zo strany súdu prvej inštancie aplikáciou ust. § 335 a § 336 CSP by hypoteticky prichádzal do úvahy ako dôvod pre zrušenie neodkladného opatrenia postup v zmysle ust. § 334 CSP. Má za to, že vo svojom vyjadrení zo 4.4.2019 konkrétne odôvodnila nemožnosť použitia tohto ustanovenia de iure ako aj de facto, nakoľko nenastalo zo skutkových okolností odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie v takom rozsahu a zmysle nariadené, nakoľko BSM nebolo do súčasnosti medzi stranami žiadnym spôsobom právoplatne vysporiadané. Poukázala na to, že touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zrušení neodkladného opatrenia v odôvodnení uznesenia nejakým spôsobom nevyporiadal a to aj napriek tomu, že žalobkyňa na túto skutočnosť jasne poukazovala vo svojom vyjadrení. Súd žalobkyňou tvrdené skutočnosti pri rozhodovaní nezvažoval, čo vyplýva aj zo samotného odôvodnenia.

Súd prvej inštancie v konaní 7C/12/2017 vo veci vylúčenia z užívacieho práva druhého manžela správne vyhodnotil povahové, osobnostné charakteristiky žalovaného, tak ako ich mal preukázané znaleckým posudkom, z ktorých vyplýva potencionálne ohrozenie žalobkyne žalovaným a z uvedeného dôvodu

výslovne konštatoval kontinuálnu platnosť neodkladného opatrenia a teda nie jeho ex lege zánik. Touto skutočnosťou sa však súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení ani len nevyporiadava, nakoľko sa jeho rozhodnutie výhradne zaoberá len procesnou stránkou súvisiacou s aplikáciou konania vo veci samej, pričom žiadnym spôsobom neberie do úvahy odôvodnenie súdu prvej inštancie 7C/12/2017. Je nevyhnutné posudzovať celkový stav de lege a de iure a tak hodnotiť aj kvalifikačné predpoklady pre samotné rozhodnutie v tejto veci. V tejto súvislosti poukázala aj na správanie žalovaného v súčasnosti, ktorý de facto nerešpektuje nariadené neodkladné opatrenia, pričom z tohto dôvodu podávala aj trestné oznámenie na žalovaného dňa 31.5.2019. Žalovaný sa naďalej snaží na jej osobu psychicky vplývať a spôsobovať jej psychické utrpenie. Ak by aj toto konanie a správanie žalovaného nebolo ďalej posudzované v intenciách intenzity odôvodňujúcej právnu kvalifikáciu trestného činu, však nemožno ďalej vylúčiť, že by jej tým žalovaný nespôsobil psychické utrpenie. Skutočnosti uvádzané v trestnom konaní a jeho podanie uvádza ako novoty v odvolacom konaní.

Bola názoru, že práve zrušenie neodkladného opatrenia, najmä z dôvodov procesných postupov, ktoré súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, by mohlo mať za následok vystavenie priamemu ohrozeniu života a zdravia žalobkyne resp. jej traumatizácii, nakoľko by sa vytvoril priestor pre žalovaného na priamy atak žalobkyne či už fyzicky alebo psychicky. Poukázala aj na to, že pre žalovaného je v súčasnosti problematické riadne dodržiavať v súčasnosti nariadené neodkladné opatrenie de facto. Žalovaný prejavil tendencie porušenia nariadeného neodkladného opatrenia nielen skutkovými okolnosťami uvádzanými v trestnom oznámení zo dňa 31.5.2019 ale jeho zámer vstupu do nehnuteľnosti a jeho predstavou o prerozdelení domu de facto a jeho užívaní, v zmysle podlaží tak ako to uvádza jej právnej zástupkyň v konaní o vysporiadaní BSM mailom zo 6.3.2018, ktorú skutočnosť predkladá ako novotu v odvolacom konaní. Záujem na vysporiadaní BSM má, konanie prebiehalo mimosúdnou formou, pričom na súde podávala Žalobu na vysporiadanie BSM č. k. 3C/5/2019 z dôvodu, že so žalovaným sa nedalo dospieť k obojstrannému konsenzu. Spoločné užívanie nehnuteľnosti s osobou, ktorá vo vás vyvoláva strach a spôsobuje vám psychické a fyzické utrpenie resp. spôsobovala, nie je možné rozhodne pokladať za racionálny spôsob riešenia veci, z uvedeného dôvodu podala aj predmetnú žalobu. Práve vysporiadanie majetku považuje za poslednú možnosť a dokončenie procesu vymanenia sa z pod moci a kontroly žalovaného, pričom tieto procesy už boli teda iniciované a je len otázkou času kedy bude vo veci právoplatne rozhodnuté.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril tak, že navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Neodkladné opatrenie, ktoré Okresný súd Skalica nariadil uznesením z 26.9.2017 č. k. 3C/11/2017-115, bolo vydané pred začatím konania vo veci samej a súd uvedeným uznesením zároveň uložil žalobkyňu povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala na súd žalobu, ktorou sa začne konanie strán žalobkyne a žalovaného o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam. Žalobkyňa v zmysle uloženej povinnosti podala žalobu o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam uvedeným v prvom odseku na súd. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 7C/12/2017, konanie bolo právoplatne skončené dňa 26.7.2018, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 7C/12/2017-230 z 12.6.2018, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. V zmysle ustanovení CSP platí, že neodkladné opatrenie je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej. Tvrdenia žalobkyne o tom, že je potrebné, aby bolo neodkladné opatrenie v platnosti pre spory medzi účastníkmi konania nie je namieste, nakoľko nie je na súde, aby skúmal, či dôvody pre ktoré bolo neodkladné opatrenie vydané postupom podľa § 334 CSP, nakoľko bolo predmetom súdneho konania, aby žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno a bola v konaní úspešná. Neodkladné opatrenie je prostriedok, ktorým bolo zasiahnuté do práv žalovaného a nie je možné, aby tento stav pokračoval pokiaľ nie sú splnené zákonné podmienky. V súdnom konaní vo veci samej ako aj v trestnom konaní bolo preukázané, že spory medzi manželmi sú vzájomné a trpí nimi celá rodina. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že na príslušnom súde je vedené konanie o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré má vyriešiť majetkové spory účastníkov konania. Pokiaľ má žalobkyňa za to, že sú splnené podmienky na to, aby neodkladné opatrenie platilo, môže požiadať súd, aby vydal nové neodkladné opatrenie a preukázať súdu splnenie zákonných podmienok. Súd prvej inštancie rozhodujúci o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia však splnenie podmienok ani to, či odpadli dôvody prijatia neodkladného opatrenia skúmať nemohol a postupoval zákonným spôsobom. V časti trov konania žalovaný žiadal, aby odvolací súd priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu k rukám právneho zástupcu žalovaného.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila tak, že zotrváva na skutočnostiach uvádzaných v jej odvolaní a v jej replike k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia zo 4.7.2019. Má za to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal so skutkovými ako aj právnymi tvrdeniami žalobkyne uvedenými jej replike k žalobe zo 4.7.2019, pričom ich nesprávne interpretoval a hodnotil. Citovala § 334, § 335 ods. 1 a 3, § 336 ods. 4, § 337 ods. 3 CSP. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec keď postupoval v zmysle ust. § 335 ods. 1 s poukazom na ust. § 336 ods. 4 CSP, ktoré odkazuje primerane na použitie ust. 335 CSP. Poukázala na to, že v zmysle predmetných ustanovení mal už Okresný súd Skalica pri rozhodovaní vo veci samej - vylúčení žalovaného z užívacieho práva, vedenom pod sp. zn. 7C 12/2017, ktorým takúto žalobu zamietol sa vysporiadať s neodkladným opatrením. Tak aj v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 7C 12/2017 súd urobil, keď sa v zmysle ust. § 337 ods. 3 CSP a ust. § 335 ods. 4 vyslovil, zohľadňujúc stav konania vo veci samej, že neodkladné opatrenie ponecháva ďalej v platnosti, pričom poukazoval na osobnostné vlastnosti žalovaného a žalobkyne a na fakt, že aktuálnym problémom medzi nimi je otázka vysporiadania BSM. V tomto konaní (sp. zn.7C/12/2017) súd jednoznačne definoval dôvody prečo je naďalej nevyhnutné aby bolo neodkladné opatrenie v jeho znení ponechané naďalej v platnosti a teda žalovaný bol naďalej na svojich majetkových právach obmedzený, nakoľko predstavuje hrozbu, ohrozenie pre žalobkyňu. Je nevyhnutné si uvedomiť, že ochrana života a zdravia je nadradená samotným majetkovým právam. K námietke právnej zástupkyne žalovaného v jej podaní uviedla, že práve takýto zásah je možné považovať za primeraný v rozsahu obmedzujúcom vlastnícke - majetkové práva žalovaného, ak ich obmedzenie má byť v prospech ochrany života a zdravia. K ďalšej námietke právnej zástupkyne žalovaného, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno v tomto konaní, uviedla, že nakoľko súd vo veci samej ponechal neodkladné opatrenie v platnosti, musel mať dostatočne preukázané, že profil osobnosti žalovaného a jeho správanie predstavuje pre žalobkyňu naďalej možnosť ohrozenia jej fyzickej a psychickej integrity a teda neodkladné opatrenie ponechal naďalej v platnosti a to aj napriek tomu, že žalobu zamietol. Na základe uvedeného mala za to, že súd prvej inštancie mal teda v tomto konaní pod sp. zn. 9C/9/2019 postupovať výhradne v zmysle aplikácie ust. § 334 CSP a teda predmetom tohto konania malo byť rozhodovanie o tom, či došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Predmetom tohto konania - sp. zn. 9C/9/2019 nemalo byť zrušenie neodkladného opatrenia viažuceho sa na rozhodnutie o žalobe vo veci samej a zohľadňujúceho jeho stav, nakoľko s touto skutočnosťou sa súd vysporiadal už v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/12/2017, keď neodkladné opatrenie aj napriek zamietnutiu žaloby ponechal naďalej v platnosti. Predmetom takéhoto konania, vedeného pod sp. zn. 9C/9/2019 malo byť výhradne skúmanie dôvodov odpadnutia dôvodu jeho nariadenia. A práve s touto otázkou sa súd prvej inštancie v konaní 9C/9/2019 žiadnym spôsobom nevyporiadava, pričom poukazuje len na procesný postup rozhodovania súdu a jeho odôvodnenie, prečo nebolo potrebné aplikovať ust. § 334 CSP. Na nevyhnutnosť právnej aplikácie § 334 CSP poukazuje aj právna zástupkyňa žalovaného, a to priamo v žalobe o zrušenie neodkladného opatrenia, kde pri formulácii samotného petitu z neho výslovne vychádza. Žiadnym relevantným spôsobom však ďalej nepreukazuje dôvodnosť odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Za dôvod sama považuje neúspech žalobkyne v konaní a nepreukázanie existencie násilia resp. jeho hrozby zo strany žalovaného teraz ani do budúcnosti v civilných a trestných konaniach, ňou tvrdené však ničím relevantným nepreukazuje. K takto tvrdeným skutočnostiam sa žalobkyňa riadne vyjadrila už vo svojej replike zo 4.7.2019, súčasne sa aj podrobne vyjadrila k otázke zániku dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ako už vo svojej replike uviedla, zamietnutie žaloby vo veci samej ako aj trestné konanie a teda úspech, či neúspech v takomto konaní nepovažuje ona, na rozdiel od právnej zástupkyne žalovaného za relevantné v kauzálnej súvislosti rozhodovania o pomnutí dôvodov na zrušenie neodkladného opatrenia. Naopak za relevantné by považovala keby medzi nimi ako stranami došlo k zmieraniu ich konfliktov, formou riešenia situácie mediáciou, koučingom rodinnou terapiou, či za inej odbornej pomoci, kedy by si ako dvaja rovnocenní ľudia začali hľadať resp. hľadali cestu vzájomného porozumenia a rešpektu alebo ak by došlo k právoplatnému vysporiadaniu BSM. Žiadny z uvedených spôsobov, či iná okolnosť v ich vzájomnom vzťahu nenastala, naopak žalovaný naďalej na ňu formou sofistikovaného, nepreukázateľného násilia, pôsobí. Podotkla, že ku skutkovému stavu sa už podrobne vyjadrovala vo svojej replike zo 4.7.2019, kde poukazovala aj na irelevantnosť rozhodnutia vo veci samej v civilnom konaní a trestnom konaní v súvislosti s kauzalitou odpadnutia dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Ako žalobkyňa súčasne namietla konštatovanie súdu prvej inštancie v rozhodnutí o zrušení neodkladného opatrenia, že v súvislosti s argumentáciou žalobkyne prebiehajúce trestné konanie nemá vplyv na rozhodnutie o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia v civilnom konaní. Opakovane namietla to, že ako žalobkyňa od počiatku v rámci ňou uvádzaných skutočností deklarovala vo svojej replike zo 4.7.2019, že pre zrušenie neodkladného opatrenia, nie je ani len nemôže byť relevantné,

to či súd dostatočne vyhodnotil v konaní o vylúčení užívacieho práva z domu existenciu samotného násillia, či sa dostatočne vysporiadal s otázkou preukázania násillia, pričom to isté sa týka aj trestného konania, ktoré v danom čase nebolo ani len právoplatne ukončené. Podotkla, že táto procesná obrana je naopak vlastná strane žalovaného, ktorý práve v žalobe namieta nepreukázanie násillia vo veci samej, teda v konaní o vylúčení užívacieho práva k domu a na výsledky v trestnom konaní. Súčasne výslovne žalobkyňa deklaruje, že samotné zamietnutie žaloby v civilnom konaní ako aj výsledky znaleckého posudku v trestnom konaní, ktoré nebolo doposiaľ právoplatne ukončené nemôžu ex lege zakladať opodstatnenosť pominutia dôvodov jeho nariadenia a teda zrušenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie neprávne interpretoval a vyložil jej vyjadrenie, a z toho vyvodil nesprávne odôvodnenie svojho rozhodnutia. Konštatovanie súdu prvej inštancie v súvislosti s neexistenciou vplyvu trestného konania na civilné konania, uvedené v odôvodnení rozhodnutia je v rozpore so samotnou výrokovou časťou predmetného rozhodnutia. O takéto nesprávne vyhodnotenie súdu sa následne opiera aj právna zástupkyňa žalovaného vo svojom podaní. Táto týmto sama spochybňuje ňou uvádzané skutočnosti v žalobe o zrušenie neodkladného opatrenia a následnom svojom vyjadrení, čím spôsobuje zmätočnosť a zavádza odvolací súd.

Práve toto trestné konanie len dotvára celkový obraz prečo bolo neodkladné opatrenie nariadené a teda relevantnosť supekcie existencie násillia vo vzťahu. Z uvedeného dôvodu je nevyhnutné aby aspoň pri rozhodovaní na túto skutočnosť súd prvej inštancie prihliadal. Súd prvej inštancie by sa teda nemal v tomto konaní, ak by rozhodoval v zmysle ust. § 334 vysporiadať s tým, či násillie bolo právoplatne preukázané alebo nie ale s aktuálnosťou trvania jeho hrozby vzhľadom na jeho potenciú a najmä na to či takto toxický vzťah medzi stranami bol nejakým relevantným spôsobom vysporiadaný, tak aby bolo eliminované nebezpečenstvo zo strany žalovaného voči zdraviu a životu žalobkyne. V tejto súvislosti ako dôkaz predložila Zápisnicu z pojednávania z 24.7.2019, kedy sa žalovaný sám ku skutku ublíženia na zdraví priznáva, pričom žalobkyňa poukazuje na to, že tento skutok bol len vyvrcholením predchádzajúceho psychického a fyzického násillia. Z uvedeného vyplýva aj samotná dôvodnosť prečo by malo byť neodkladné opatrenie naďalej ponechané v platnosti a to aj napriek tomu, že skutok nebol z hľadiska trestnoprávnej kvalifikácie ďalej posudzovaný ako trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, avšak žalovanému bol preukázaný len v intenciách právnej kvalifikácie ublíženia na zdraví. S najvyššou pravdepodobnosťou je však možné predpokladať, že takáto klasifikácia je len vyvrcholením predchádzajúceho násillia zo strany žalovaného, kde pri preukázaní samotného dlho pretrvávajúceho násillia nastal stav dôkaznej núdze a to aj vzhľadom na to, že ide o domáce násillie, ktoré sa odohráva medzi štyrmi stenami domácnosti a bez svedkov. Žalovaného na základe týchto skutočností je možné považovať za násilníka a teda zrušením neodkladného opatrenia nie je vylúčené, že žalovaný by naďalej na žalobkyňu psychicky pôsobil poprípade by jej mohol aj znovu ublížiť, pričom svoj úmysel užívania časti domu a teda návratu do domu jednoznačne deklaroval vo svojom maily adresovanom právnej zástupkyne žalobkyne v inej veci, ktorý predkladala už do spisu. Z uvedeného vyplýva aj diametrálny rozdiel medzi skutočnosťami, ktoré žalovaný uvádza prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a skutkového stavu, teda jeho správania v reálnom živote. Toto opätovne spochybňuje celkovú vierohodnosť jeho všetkých vyhlásení v tomto konaní. Týmto žalobkyňa poukazuje len na možný následok, ktorý by mohol nastať v prípade zrušenia neodkladného opatrenia, pričom nevyučuje opätovné ohrozenie života a zdravia jej osoby. Súčasne poukázala na rozdielnosť právnych tvrdení právnej zástupkyne žalovaného, ktorá v podaní vyjadrenia žalovaného z 8.8.2019 vyjadruje súhlas s procesným postupom súdu prvej inštancie podľa § 335 a § 336 CSP a súčasne len cituje odôvodnenie súdu prvej inštancie, pričom v samotnej žalobe sa domáha zrušenia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 334 CSP, kde sa následne snaží o preukázanie odpadnutia dôvodov pre jeho nariadenie. Žalobkyňa má za to, že právna zástupkyňa relevantným spôsobom nepreukazuje takéto odpadnutie a to ani v žalobe ani v následnom podaní. Samotná rozporupnosť právneho posúdenia právnej zástupkyne žalovaného vyvoláva pochybnosti o správnosti právneho posúdenia veci súdom. Opakovane, v tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na svoje vyjadrenia v replike a následne v odvolaní, ktorými spochybňuje po právnej a následne aj procesnej stránke neprípustnosť odpadnutia dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia a teda naďalej trvá na tom, že takéto dôvody trvajú a nemožno sa opierať o úspech resp. neúspech vo veci samej resp. v trestnom konaní, nakoľko nie je relevantné preukázanie existencie násillia resp. jeho spochybnenie ale to či medzi stranami došlo k zmierlivému vysporiadaniu vzájomných osobnostných vzťahov alebo majetkových, čo sa do dnešného dňa nejakým spôsobom nestalo.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (čl. 3 ods. 2, § 355 ods. 2 v spojení s § 357

písm. e/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce zrušiť na návrh žalovaného neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 357 písm. e/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa §334 a 335 ods. 1.

Podľa čl. 3 ods. 1 a 2 CSP: (1) Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. (2) Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Ustanovenie čl. 3 ods. 2 CSP sa považuje za jedno zo základných výkladových pravidiel. V jeho zmysle sa nikto nesmie dovoľávať slov a viet CSP proti ich účelu a zmyslu. Ak preto § 336 ods. 4 CSP pri zrušení neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené pred začatím konania, odkazuje na primerané použitie § 335 CSP upravujúceho neodkladné opatrenie nariadené až po začatí konania, je rozumné pripustiť odvolanie aj proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 336 ods. 4 CSP, hoci nie je výslovne uvedený v § 357 písm. e/ CSP. Opačný výklad by bol neodôvodnene diskriminačný voči stranám. (Veľké Komentáre, Civilný sporový poriadok, Nakladateľství C. H. Beck, str. 1198-1199)

8. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Po konštituovaní právnych účinkov neodkladného opatrenia umožňuje zákon jeho zrušenie na základe univerzálneho kritéria, ktorým je odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. O zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov môže súd rozhodnúť výlučne na návrh. Nemôže byť dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP to, že podmienky na jeho nariadenie neboli (spätne) nikdy splnené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaný nielen žalovaný, resp. osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť, ale aj samotný navrhovateľ. Odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené, nadväzuje na znenie § 325 ods. 1 CSP. K zrušeniu neodkladného opatrenia môže teda viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušenia neodkladného opatrenia domáha. Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zašle súd dotknutým subjektom a umožní im vyjadriť sa k nemu pred rozhodnutím. Odpadnutie dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektmi sa zmenila alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obáv z ohrozenia exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia. Aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno z daného hľadiska považovať za odpadnutie dôvodov sui generis. Právne účinky neodkladného opatrenia zanikajú právoplatnosťou uznesenia o jeho zrušení. V súlade s § 357 písm. e/ CSP je proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP, vrátane uznesenia o zamietnutí návrhu na jeho zrušenie, odvolanie prípustné. Prichádza do úvahy aj zrušenie neodkladného opatrenia sčasti, napr. kumulovanie viacerých povinností alebo pri dvoch alebo viacerých samostatných výrokoch. Na rozhodnutie o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia neurčuje zákon osobitnú lehotu, ako je to v prípade nariadenia neodkladného opatrenia (§ 328 ods. 2 CSP).

Podľa § 335 ods. 1 až 3 CSP: (1) Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. (2) Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej

odvolací súd aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. To platí primerane aj na dovolacie konanie. (3) Súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

Pokiaľ súd neobmedzí trvanie neodkladného opatrenia z hľadiska času (§ 330 ods. 1 a § 333 CSP), nie sú právne účinky tohto inštitútu a priori limitované a k zániku neodkladného opatrenia zo zákona nedochádza. Každé časovo neobmedzené neodkladné opatrenie musí byť zrušené osobitným súdnym rozhodnutím, inak jeho účinky trvajú. Výnimkou je iba neodkladné opatrenie vo veciach práva duševného vlastníctva pred začatím konania, ktoré v súlade s § 341 ods. 2 CSP zo zákona zaniká márnym uplynutím súdom určenej lehoty na podanie žaloby. Zásadne však platí, že neodkladné opatrenie je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej. Preto, ak bolo neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania, vrátane neodkladného opatrenia nariadeného na návrh doručený súdu spolu so žalobou alebo ako súčasť žaloby, a samotná žaloba bola následne odmietnutá alebo zamietnutá, súd neodkladné opatrenie zruší. To platí aj v prípade, ak súd konanie vo veci samej zastaví. O zrušení neodkladného opatrenia rozhodne za daných okolností aj bez návrhu súd prvej inštancie z úradnej povinnosti, a to osobitným výrokom, ktorý je súčasťou rozsudku o zamietnutí žaloby alebo uznesenia o jej odmietnutí alebo o zastavení konania vo veci samej. Za predpokladu, že rozhodnutie vo veci samej je predmetom odvolacieho prieskumu, postupuje odvolací súd obdobne. To znamená, že ak uplatňuje revíziu kompetenciu podľa § 388 CSP (rozhoduje s konečnou platnosťou) a mení napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietá, vo svojom rozhodnutí súčasne zruší neodkladné opatrenie nariadené rozhodnutím súdu prvej inštancie. Výrok súdneho rozhodnutia o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 335 ods. 1 CSP je obligatórny a má vždy charakter tzv. závislého výroku. Z tohto dôvodu nie je osobitné vymedzenie prípustnosti odvolania v zmysle § 357 písm. e/ CSP nevyhnutné. Odvolací súd nie je rozsahom odvolania v danej súvislosti viazaný (§ 379 písm. a/ CSP) a rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia potvrdí alebo zruší v nadväznosti na rozhodnutie o odvolaní proti hlavnému výroku. Pokiaľ nie sú splnené zákonné podmienky na zrušenie neodkladného opatrenia, súd osobitne nerozhoduje o tom, že neodkladné opatrenie ponecháva v platnosti. Výnimkou z tohto pravidla je iba vyššie uvedený postup podľa § 335 ods. 3 CSP, keď súd v záujme právnej istoty sporových strán vždy rozhodne, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ho ponecháva v platnosti. Odvolanie zákon pripúšťa iba proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 335 ods. 1 CSP (§ 357 písm. e/ CSP). Proti uzneseniu v zmysle § 335 ods. 3 CSP o zrušení neodkladného opatrenia alebo o jeho ponechaní v platnosti pri zamietnutí žaloby v časti alebo pri čiastočnom zastavení konania nie je odvolanie prípustné. Keďže aj v tomto prípade ide o tzv. závislý výrok vo vzťahu k výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, nie je v danej súvislosti odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (§ 379 písm. a/ CSP) a rozhodnutie o zrušení alebo ponechaní neodkladného opatrenia v platnosti potvrdí, zmení alebo zruší v nadväznosti na rozhodnutie o odvolaní proti hlavnému výroku. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu o zrušení neodkladného opatrenia zanikajú jeho účinky ex nunc.

Podľa § 336 ods. 1 až 4 CSP: (1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. (2) Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. (3) Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. (4) Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

Vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu môže byť na strane navrhovateľa odôvodnené uplatnenie subjektívneho práva na procesnú ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia aj pred začatím konania vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navyše nemusí byť v osobitných prípadoch nasledovaný žalobou; vtedy má povahu podania vo veci samej. Ak sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia spolu so žalobou, ide vždy o návrh po začatí konania. Uložením povinnosti podať v určitej lehote žalobu vo veci samej sa súd zaoberá iba v prípade nariadenia neodkladného opatrenia, teda pri vyhovení návrhu pred začatím konania vo veci samej. Z obsahu tohto návrhu musí súd vyhodnotiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Pri pozitívnom závere rozhodne spolu s nariadením neodkladného opatrenia tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Obligatórnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle § 326 ods. 1 CSP aj opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z toho súd

vychádza jednak pri posúdení nevyhnutnosti uloženia povinnosti podať žalobu a jednak pri vymedzení predmetu konania, ktoré má byť na základe takejto žaloby začaté. Pri ukladaní povinnosti podať v určitej lehote žalobu je súd povinný identifikovať strany a najmä predmet konania vo veci samej. Navrhovateľovi neodkladného opatrenia musí byť zo súdneho rozhodnutia zrejmé, akú žalobu má podať (§ 137 CSP), čoho a proti komu sa má ňou domáhať, aby, okrem iného, predišiel zrušeniu neodkladného opatrenia podľa § 336 ods. 3 CSP.

Pokiaľ navrhovateľ v súlade s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania podá žalobu včas, nemôže súd neodkladné opatrenie zrušiť v režime § 336 ods. 3 CSP. Začatím konania vo veci samej zaniká z procesného hľadiska rozdiel medzi neodkladným opatrením nariadeným pred a počas konania, pokiaľ ide o jeho zánik alebo zrušenie. Prípadný neúspech žalobcu vo veci samej je nestotožniteľný s trvaním neodkladného opatrenia, pričom sa primerane aplikuje § 335 CSP o zrušení neodkladného opatrenia pri odmietnutí alebo zamietnutí žaloby a pri zastavení konania.

Keďže v súlade s § 336 ods. 4 CSP sa pri odmietnutí alebo zamietnutí žaloby a pri zastavení konania vo veci samej primerane aplikuje § 335 CSP, podaním žaloby vo veci samej sa obidva druhy neodkladných opatrení procesne zrovnoprávňujú.

Podľa § 339 CSP o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

O zrušení neodkladného opatrenia rozhoduje súd v dvoch kategóriách prípadov, a to z formálnych alebo vecných dôvodov.

Obligatórne a bez návrhu zruší neodkladné opatrenie z formálnych dôvodov pri procesnom neúspechu žalobcu vo veci samej podľa § 335 a § 336 ods. 4 CSP, teda, ak zamietla alebo odmieta žalobu, prípadne zastavuje konanie, ďalej pri procesnom úspechu protistrany na základe následnej žaloby podľa § 337 ods. 3 CSP a v prípade nepodania žaloby v lehote určenej súdom podľa § 336 ods. 3 CSP. Formálne zrušenie neodkladného opatrenia z úradnej povinnosti bezprostredne nadväzuje buď na výsledok konania vo veci samej, v dôsledku čoho má zrušujúce uznesenie charakter tzv. závislého výroku, alebo je následkom márneho uplynutia lehoty na podanie žaloby pri neodkladnom opatrení nariadenom pred začatím konania. Z právneho hľadiska je teda zrušenie neodkladného opatrenia bez návrhu determinované inou objektívnou skutočnosťou, ktorou je súd viazaný, pričom nemôže rozhodnúť inak. Ďalšie trvanie pôvodných dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia je z daného hľadiska irelevantné (formálny prvok). Zákon potom neukladá súdu povinnosť umožniť dotknutým subjektom, aby sa osobitne vyjadrili k zrušeniu neodkladného opatrenia. Vzhľadom na procesné súvislosti by bol takýto úkon neefektívny a samoúčelný.

Druhú kategóriu prípadov predstavujú rozhodnutia súdu o zrušení neodkladného opatrenia z vecných dôvodov. Ide o rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP), a pre stav exekučného konania vo veci samej (§ 338 CSP). Uplatňuje sa tu výlučne dispozičný princíp a bez návrhu nemôže súd o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 alebo § 338 CSP rozhodnúť. Ďalším zásadným diferenciacným znakom je vecné skúmanie dôvodov na zrušenie neodkladného opatrenia pred rozhodnutím súdu. Uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP nevyhnutne predchádza posúdenie toho, či skutočne došlo k opadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Vecné dôvody zrušenia neodkladného opatrenia alebo zamietnutia návrhu na jeho zrušenie musí súd následne preskúmateľným spôsobom formulovať v odôvodnení svojho rozhodnutia. To primerane platí aj o rozhodovaní o návrhu podľa § 338 CSP, pokiaľ ide o posúdenie stavu exekučného konania (§ 338 písm. a/ CSP) alebo včasnosti podania návrhu na vykonanie exekúcie (§ 338 písm. b/ CSP). Súd je preto pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 alebo § 338 CSP vždy povinný umožniť dotknutým subjektom, aby sa k návrhu vyjadrili. Pre obidve kategórie spoločne platí, že o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez pojednávania. Pokiaľ má toto rozhodnutie charakter tzv. závislého výroku vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré súd vyhlási na pojednávaní (napr. rozsudok o zamietnutí žaloby podľa § 335 ods. 1 CSP), spravuje sa daná otázka procesnými pravidlami pre rozhodnutie, od ktorého zrušenie neodkladného opatrenia závisí. Samotné rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia má vždy povahu uznesenia, aj keď je zrušujúci výrok súčasťou rozsudku. Uznesením rozhoduje súd aj o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. O návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je príslušný rozhodnúť súd, ktorý rozhodoval o návrhu na jeho nariadenie ako súd prvej inštancie. Odvolanie zákon pripúšťa iba proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP (§ 357 písm. e/ CSP), a to vrátane uznesenia, ktorým bol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 338 CSP, ani proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na jeho zrušenie, nie je odvolanie prípustné. Ak takéto uznesenie súdu prvej inštancie

vydal súdny úradník, je proti nemu prípustná sťažnosť podľa § 239 a nasl. CSP. Ak bolo zrušené neodkladné opatrenie podkladom na zápis do osobitného registra, zašle súd prvej inštancie právoplatné rozhodnutie o jeho zrušení príslušnému orgánu, ktorý osobitný register vedie (ust. § 331 ods. 3 CSP sa použije primerane).

Uznesením Okresného súdu Skalica z 26.9.2017 č. k. 3C/11/2017-115, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.10.2017, I. súd nariadil osobe podozrivej z násillia N. X., narodenému XX.X.XXXX, bývajúcemu na P.. XXX v R.,

- aby dočasne nevstupoval do rodinného domu súpisné číslo 465 umiestneného na parcele 2622, nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX na Okresnom úrade Skalica, katastrálnom odbore, okres Skalica, obec R., katastrálne územie R.,

- aby nevstupoval na pozemok parcelné číslo 2623/2 záhrady o výmere 209 m², nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX na Okresnom úrade Skalica, katastrálnom odbore, okres Skalica, obec R., katastrálne územie R.,

- aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu T. X.,

- aby sa nepribližoval k žalobkyni T. X. na vzdialenosť menšiu ako 50 m s výnimkou súdnych konaní vo veci resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní a to vždy za prítomnosti tretej osoby.

II. súd uložil žalobkyni, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na súd žalobu, ktorou sa začne konanie strán žalobkyne a žalovaného o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam podľa I. výroku uznesenia; III. žiadnej zo strán nepriznal právo za celé konanie na náhradu trov.

Z odôvodnenia takéhoto uznesenia i jeho výrokovej časti je zrejmé, že súd poskytol žalobkyni ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia navrhnutého pred začatím konania vo veci samej potom, čo z obsahu jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (z 26.5.2017, zmeneného do zápisnice o výsluchu žalobkyne dňa 25.9.2017) vyhodnotil, že žalobkyňou požadované neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou, žalobkyni uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti takéhoto uznesenia žalobu vo veci samej, ktorou sa začne konanie strán žalobkyne a žalovaného o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam podľa I. výroku uznesenia.

Je potrebné uviesť, že Okresný súd Skalica vydal v konaní pod sp. z. 3C/11/2017 už skôr rozhodnutie s rovnakým výrokom (vrátane uloženia žalobnej povinnosti), týkajúce sa však okrem žalobkyne aj dcéry strán U. X., a to uznesenie z 30.5.2017 č. k. 3C/11/2017-32, ktoré však bolo Uznesením Krajského súdu v Trnave z 5.9.2017 pod č. k. 9Co/194/2017-103 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie v čase druhého rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania Uznesením Okresného súdu Skalica z 26.9.2017 č. k. 3C/11/2017-115 zjavne nedisponoval vedomosťou o podaní žaloby vo veci samej, inak by žalobkyni povinnosť na jej podanie neuložil.

Žalobkyňa však zjavne už v zmysle žalobnej povinnosti uloženej v uznesení z 30.5.2017 pod č. k. 3C/11/2017-32 (ktoré uznesenie bolo neskôr ako je už vyššie uvedené zrušené) podala dňa 14.7.2017 na Okresnom súde v Skalici Žalobu o vylúčení druhého manžela /žalovaného/ z užívacieho práva k domu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov podľa § 146 ods. 2 O.z. (na pojednávaní 17.4.2018 súd pripustil zmenu petitu nasledovne: Súd úplne vylučuje užívacie právo žalovaného až do úplného vyporiadania BSM so žalobkyňou k rodinnému domu na ulici P. XXX v R. nachádzajúci sa na p.č. 2622 a k tomu príslušné pozemky p.č. 2623/2 o výmere 209 m² /záhrady/, všetko zapísané na LV č. XXXX, evidované Okresným úradom Skalica - katastrálny odbor pre okres Skalica, obec R., k. ú. R., patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s žalobkyňou), konanie bolo vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 7C/12/2017 a bolo právoplatne skončené dňa 26.7.2018, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Skalica z 12.6.2018 č. k. 7C/12/2017-230, ktorým bola žaloba zamietnutá. Súd v závere odôvodnenia rozsudku sp. zn. 7C/12/2017 z 12.6.2018 uviedol, že nezrušil uznesenie Okresného súdu Skalica z 26.9.2017 č. k. 3C/11/2017-115, ponechal ho v platnosti s odkazom na § 337 ods. 3 a § 335 CSP, pričom vychádzal z preukázaných charakterových vlastností strán sporu, zistených znalcami a z faktu, že aktuálne je hlavným problémom medzi nimi otázka vysporiadania BSM. Odkázal strany sporu, aby ktorákoľvek z nich podala návrh na jeho zrušenie, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Žalovaný sa Návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia z 18.3.2019 domáhal vydania uznesenia, ktorým by súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Skalica pod č. k. 3C/11/2017-115 dňa 26.9.2017, dôvodiac, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie

nariadené, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa nebola v konaní úspešná a nepreukázala existenciu ani hrozbu násillia zo strany žalovaného smerom do budúcnosti a ani je sústavnosť, žalovaný počas celej doby platnosti neodkladného opatrenia dodržiaval súdom určené obmedzenia a povinnosti, ukončením súdneho konania sp. zn. 7C/12/2017 má žalovaný za to, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.

Preto pokiaľ súd prvej inštancie vzhľadom na skutočnosť, že žaloba vo veci samej bola zo strany žalobkyne síce podaná, avšak právoplatne rozsudkom zamietnutá, neodkladné opatrenie podľa § 335 ods. 1 CSP zrušil, a to v zmysle § 336 ods. 4 CSP, ktorý odkazuje na primerané použitie ustanovenia § 335 CSP, teda pri rozhodovaní o zrušení neodkladného opatrenia nepostupoval podľa ust. § 334 CSP, ale podľa ustanovenia § 335 ods. 1 CSP, t. j. v danom prípade neskúmal, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, bol jeho postup podľa názoru odvolacieho súdu správny. Súd totiž obligatórne teda aj bez návrhu zruší neodkladné opatrenie z formálnych dôvodov pri procesnom neúspechu žalobcu vo veci samej podľa § 335 a § 336 ods. 4 CSP, teda, ak zamietla alebo odmieta žalobu, prípadne zastavuje konanie, ďalej pri procesnom úspechu protistrany na základe následnej žaloby podľa § 337 ods. 3 CSP a v prípade nepodania žaloby v lehote určenej súdom podľa § 336 ods. 3 CSP.

V predmetnej veci formálne zrušenie neodkladného opatrenia na návrh žalovaného nadväzuje na výsledok konania vo veci samej, neúspech žalobkyne vo veci samej je nestotožiteľný s trvaním neodkladného opatrenia. Ďalšie trvanie pôvodných dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia je z daného hľadiska irelevantné.

Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vo výroku vecne správne potvrdil. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Odvolací súd sa preto ďalšími odvolacími námietkami žalobkyne, nespôsobilými zvrátiť jeho rozhodnutie nezaoberal.

9. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci zrušenia neodkladného opatrenia (žalovaný), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalobkyňa), keď nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

10. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)